

[±25-12-1943]

Beste Bob

Vooreerst wens ik je een “Zalig Kerstfeest” moge de lieve heiland zijn kleine maar almachtige handjes zegenend over je uitstrekken en je zijn vrede schenken! Die zegen zal je helpen om altijd onderworpen en te vreden te blijven bij alles wat er gebeurt en zo zult ge de vrede des harten bewaren en dat is een zeeg groot goed

Verder wens ik je ook een een zalig Nieuwjaar 1944. Moge de goede God die je tot hertoe te midden van veel gevaren veilig heeft bewaard je ook verder gezond naar ziel en lichaam bewaren iedere dag in de memento van de levenden in de Heilige Mis gedenk

ik Je speciaal. Vergeet ook
mij niet in je gebeden.
Je brieven over het Kasselse
bombardement heeft pa mij met
Kerstmis gestuurd. Daardoor
ben ik weer uit de ongerustheid
gekomen. Ik dacht wel, als er
iets met Bob was zou Dorus mij
wel geschreven hebben, maar nu
weet ik toch dat ge er goed zijt
afgekomen. Wat brengen die bom-
bardementen toch een ellende mee
voor veel mensen die zo min als
gij of ik enige schuld hebben aan
de oorlog. Als ik ze In de lucht
hoor, soms uren achter elkaar zou
ik wel willen schreeuwen: ”knul-
len (en Delft woord voor jongens),
ga toch terug. Ge brengt niets dan

leed en ellende". Maar ja, we hebben niets te vertellen hé? . Krijg je onderhand nog niet eens verlof om naar huis te gaan? Het is al bijna een jaar geleden, hè? Beste Bob, een paar zinnnetjes uit je brieven aan huis hebben mij ook gerust gesteld aangaande je katholieke plichten. Een goed verstaander heeft maar een half woord nodig, hè. Maar het deed mij echt zo goed, want je zielenleven is minstens even kostbaar als je lichamelijk leven, Weet je wat mij opgevallen is in je laatste brieven, Bob? Dat je de kameraad waarmee je naar D[uitsland} bent gegaan, helemaal niet noemt. Is die niet meer of is die is er iets anders? Beste Bob, je vraagt in je laatste

brieven om kaas en pepermint.
Och jongen, schraalhans is keuken
meester hier in Holland. En ja, als
je vraagt, zullen ze hun laatste stukje
voor je uit de mond sparen. Maar
't is moeilijk, heel moeilijk. Ik weet niet
hoe 't met je eten daar is gesteld, maar
als 't niet bepaald nodig is, zou ik er
niet om schrijven. Alles wordt hier schraal.
Nu beste Bob Ik ga weer eindigen
nogmaals een zalig Nieuwjaar en
bidden wij voor elkaar. Daar je nu zeker
veel vrije tijd hebt, zou ik je aanra-
den dagelijks een extra rozenhoedje te
bidden. De bescherming van Maria is
zoveel waard en met je hand. In je zak
aan de roze kant krans kraait er geen haan
naar. Dag Bob het beste hoor jongen.
Wees hartelijk gegroet van.

Je. Je liefh[ebbende] tante
Sr Maria Celesta.

brieven om kaas en pepermint.
Och jongen, schraalhaus is keiken,
meester hier in Holland en ja als
je vraagt vallen ze hun laatste
stukje voor je uit de mond sparen, maar
it is moeilijk, heel moeilijk. Ik weet niet
hoe it met je eten daar is gesteld, maar
als it niet bepaald nodig is, zou ik er
niet om schrijven. Alles wordt hier schraal.

Nu, beste Bob, ik ga weer eindigen.
Nogmaals een halig Nieuwjaar en
bidden wij voor elkaar. Want je nu
reker veel vrije tijd hebt, zou ik je aanra-
den dagelijks een extra rozenhoedje te
bidden. De bescherming van Maria is
zoveel waard en met je hand in je zak
aan de rozenkrans vakraait er geen haer
naar. Dag Bob. Het beste heb je jongen.
Weeshartelijk geproet van
Je je liefh. Tante
S. Marie Celesta

Y.M.F.

Beste Bob,

Vooreerst wens ik je
een "halig Kerstfeest." Moge de
lieve Heiland zijn kleine maar
almachtige Handjes regeneraard
over je uitstrekken en je zijn Crede
schenken! Wie regen zal je helpen
om altijd onderworpen en te
vreden te blijven bij alles, wat er
gebeurt en no rult je de vrede
des harten bewaren en dat is een
keer groot goed.

Verder wens ik je ook een
halig Nieuwjaar 1944. Moge de
goede God, wie je tot hiertoe te
midden van veel gevaren veilig
heeft bewaard, je ook verder gerond
naar riel en lichaam bewaren.
Iedere dag in de Memento van de
levenden in de H. Mis gedenk

ik je speciaal. Vergeet ook
mij niet in je gebeden.

Je brieven over 't Kasselse
Bombardement heeft Pa mij met
Kerstmis gestuurd. Vardoor
ben ik weer uit de ongerustheid
gekomen. Ik dacht wel: als er
iets met Bob was, zou Boris mij
wel geschreven hebben, maar nu
weet ik toch, dat ge er goed zijt
afgekomen. Wat brengen die bom-
bardementen toch een ellende mee
voor veel mensen, die zomin als
gij of ik, enige schuld hebben aan
de oorlog. Als ik ze in de lucht
hoor soms uren achter elkaar, zou
ik wel willen schrijven: Knul-
len (een Delfts woord voor jongens)
ga toch terug. Je brengt niets dan

leed en ellende. Maar ja, we hebben
niets te vertellen he? Krijg je on-
derdehand nog niet eens verlof
om naar huis te gaan? Het is al
bijna een jaar geleden he? Beste
Bob, een paar zinnen uit je brie-
ven aan huis hebben mij ook gerust,
gesteld aangaande je katholieke
plichten. Een goed verstaander
heeft maar een half woord nodig he,
maar 't deed mij lecht zo goed, want
je zieleleven is minstens even
kostbaar als je lichamenlijk leven.
Weet je wat mij opgevallen is in je
laatste brieven Bob? Dat je de
kameraad, waarmee je naar D.
bent gegaan, helemaal niet noemt.
Is die er niet meer of is er iets anders?
Beste Bob, je vraagt in je laatste

A.C.

Herr B. Vermoolen,

Mattenbergbarakken

Barak 38 kamer 4

Kassel - Oberzwehren

Deutschland.

